

лете, че вие сами работите въ свѣта. Разровете земята и вижте колко ѝервейчета помагатъ на орача, колко микроби приготвятъ почвата заедно съ земледѣлеца и колко други още елементи, образуватъ житното зърно. При всичко това, ние сме дѣца, които, каквото и да донесе баща имъ, все сѫ недоволни. Всѣко дѣте трѣбва да благодари на баща си за всичко, което той му донася. Дѣте, което не цѣлуне баща си, когато той му донесе нѣщо, то нѣма соль. Нѣкои родители казватъ: „Моето ангелче“, ангелче е то, но безъ крила. Дѣшеря, която не благодари на баща си и майка си и не ги цѣлуне, тя е ангелъ безъ крила.

Вие които ме слушате, ще говорите на другитѣ по сѫщия начинъ. Тогава ще провѣримъ чрѣзъ опитъ, че тази соль е необходима за всички. Днесъ Господъ тѣпчи хората, осолява свѣта, и англичани, и германци, и руси, и французи и др. Отсега нататъкъ иде доброто. Желая ви, като си отидете въ кѫщи, да добиете поне единъ грамъ солница, за да бѫдете полезни членове на вашето сѣмейство, общество, народъ, да сте благодарни за всичко и само тогава ще придобиете благо. Тогава ще бѫдете умни, добри, трудолюбиви и работливи.

Бесѣда, държана на 25 мартъ 1917 година въ София.

